

beløb som de overenskomstmæssigt fastsatte honorarer for fødselshjælp til sygekassepatienter).

Da den nævnte regel om udpantning må anses for snævert knyttet til de af det offentlige fastsatte mindstebetalingstakster, foreslås denne regel samtidig ophævet. Reglen er iøvrigt uden praktisk betydning.

ad stk. 2.

Selvom rådighed over eget automobil har stor betydning for mange distriktsjordemødres virksomhed, ikke mindst når der gennemføres en omlægning af distriktsinddelingen, der har til formål at oprette færre, men større distrikter, kan eget automobil dog ikke antages at være nødvendig for at dække en distriktsjordemoders nuværende behov for befordring. Hun må normalt kunne bestride sit arbejde ved at udnytte de bestående muligheder for vognmandskørsel. Kun i særlige tilfælde, for eksempel hvor det kan dokumenteres, at disse muligheder svigter, bør det offentlige af hensyn til den forsvarlige betjening af befolkningen kunne træde til. Hertil sigter forslaget § 8, stk. 2, der omhandler økonomisk støtte til anskaffelse af eget automobil. Endvidere kan der i tilfælde, hvor kørselen er af for ringe omfang til at give tilstrækkelig dækning for de faste udgifter ved driften, og jordemoderens indtægt derfor påvirkes af uforholdsmæssigt store udgifter til kørsel, tages hensyn hertil ved fastsættelsen af løntillæg i henhold til forslaget § 4, stk. 3.

Til § 9.

§ 9 fastslår distriktsjordemoderens ret til pension fra det offentlige og de nærmere betingelser for opnåelse af denne ret. Det er — i overensstemmelse med princippet i forslaget § 3, stk. 2, — reglerne i stats-tjenestemandsløven, der finder tilsvarende anvendelse. Reglen svarer for så vidt til den gældende lovs § 13, som distriktsjordemoderens ret til egenpension, herunder tilskadekomstpension, afgøres efter tjenestemandsløvens regler, men det foreslås tilføjelse, jfr. den i stk. 1 foretagne opregning af bestemmelser i tjenestemandsløvens kap. 2, at reglerne om børnepension fremtidig skal finde anvendelse for distriktsjordemødrenes vedkommende, ligesom det foreslås, at tjenestemandsløvens regler om ventepenge og efterindtægt med de fornødne lempelser bringes til anvendelse. Iøvrigt tilsigter § 9 hovedsagelig gennem regler om kontrol med helbredsforhold for pensionsberettigende ansættelse og med afskedigelse med pension

på grund af svigtende helbred at sikre det offentlige mod urimelige pensionskrav.

ad stk. 2 og 4.

Bestemmelserne svarer til de for spædbørnssundhedsplejersker gældende regler, jfr. indenrigsministeriets cirkulære af 1. november 1950. Til den nævnte helbredsattest bør de tilsvarende attestformularer for statens tjenestemænd anvendes. Helbredsattesten vil normalt blive bedømt af amtslægen alene, men hvor det ikke kan anses for utvivlsomt, at invaliditeter eller helbreds-mangler hos ansøgeren er uden betydning for jordemoderens tjenstdygtighed indtil det fyldte 65. leveår, bør indenrigs- og boligministerens godkendelse indhentes, dog først efter at det af finansministeriet nedsatte nævn for helbredsbedømmelse i tjenestemandssager har udtalt sig i sagen. Iøvrigt bør den ansættende myndighed indhente indenrigs- og boligministerens godkendelse i alle tilfælde, hvor det drejer sig om ansættelse med pensionsret af ansøgere, der vel ikke er fyldt 40 år, men dog er i en mere fremskredne alder end normalt ved ansættelse som distriktsjordemoder.

ad stk. 3.

Reglen svarer til den gældende lovs § 13, stk. 6.

Til § 10.

§ 10 omhandler størrelsen af distriktsjordemødrenes fremtidige pension. Som anført i de almindelige bemærkninger har distriktsjordemødrene i henhold til jordemoderloven af 1914 med senere ændringer ret til en delvis pension, der beregnes efter tjenestemandsløvens regler på grundlag af den i bemærkningerne til § 4 anførte pensionsgivende løn og friboligværdi eller bolig-godtgørelse (uden forhøjelser) samt et fast beløb på 460 kr., der delvis skal modsvare de oppebårne praksisindtægter. Til pensionen ydes reguleringstillæg efter samme regler som til lønnen, samt i tiden indtil 31. marts 1952 et midlertidigt tillæg på 78 kr. årlig. Distriktsjordemoderen betaler intet pensionsbidrag. Pensionens størrelse forudsætter imidlertid, at hun i et vist omfang har kunnet pensionere sig selv ad anden vej på grundlag af sine praksisindtægter. Den nuværende højeste pension udgør — pr. 1. april 1951 — 3 645 kr. 20 øre årlig for en distriktsjordemoder med ansættelse i et landdistrikt (ca. 50—100 kr. højere, hvis hun har haft ansættelse i et købstad-distrikt). Efter det i bemærkningerne til § 4 anførte om en „fuldt beskæftiget“ distriktsjorde-